

tilladt at fremhæve, at det er en Selsølg, at man vil søge og vel hos de locale Banker vil kunne faae Assistance ved Udbetalingen af Pengene; men dette er noget heelt Andet end det, der før var Tale om, nemlig om at overlade den hele Bestyrelse af Overformynderimidlerne, ogsaa Ublaaneene, til Sparekasserne. I Almindelighed vil man vistnok kunne gjøre sikker Regning paa og ogsaa benytte den nysnævnte Assistance fra de omtalte private Instituters Side. Paa samme Maade er jeg ogsaa overbevist om, at de Debitorer, hvem Fremsendelsen af deres Renter og Capitaler vil blive besværlig af Hensyn til Portoudgifterne, ville kunne opnaae den Lettelse i saa Henseende ved hine Pengeinstituter, hvorpaa de alene kunne have Krav. I og for sig er det jo iøvrigt en Selsølg, at Debitor maa sende Beløbet portofrit til det Sted, hvor Creditor selv eller hans Administrator har sin Bopæl, og dette er jo ikke Andet end, hvad der finder Sted i alle den Slags Forhold, og Noget, som man til Overskud seer anført i næsten enhver Obligation. Det kan jo forresten meget godt være, at et Overformynderi i Sjælland kan have udløst en Capital her i Sjælland, og at det, som jeg her har omtalt, altsaa er Noget, som allerede nu finder Sted. — Det samme ærede Medlem gjorde forskellige Bemærkninger om Ordningen af Forholdet mellem Laanebestyrelsen og Overformynderen. Det synes, at han i saa Henseende sluttede sig eller idetmindste var tilbøjelig til at slutte sig til den Anskuelse, som den ærede Secretair (Sonne) før udtalte. Jeg maa derfor gjentage, at jeg troer, at der i Lovforslaget er deelt paa en heldig Maade imellem Laanebestyrelsen og Overformynderen, idet man i rette Omfang har sikret sig den Virksomhed, som man maa ønske sig fra begges Side. — Endeligt bemærkede det ærede Medlem, at han fandt det Gebyr af 4 R for hver Rigsdaler Rente, som er forlangt i Lovforslagets § 3, I. b, at være for høit. Det ærede Medlem fandt, som han udtrykte sig, at dette var for høit en Indkomstskat, men jeg vil bede ham om at betragte Sagen fra den modsatte Side og at overveie, om 4 pCt. af Renten kan siges at være et for stort Administrationsgebyr; denne Afgift er jo i Virkeligheden egentligt

alene et Administrationsgebyr. Det ærede Medlem maa vist have overseet, at § 3, I. b kun angaaer de Midler, som efter særlig Tilladelse indsættes i Overformynderiet, altsaa de Capitaler, som baandlægges paa den Maade, som nu saa hyppigt finder Sted. Da man jo nemlig ikke hos os kan oprette Fideicommissgodsfer, skeer det meget ofte, at Personer, der ønske at baandlægge Capitaler for længere Tid end een Persons Levetid, faae Capitalerne indsatte i det kjøbenhavnske Overformynderi, hvorved der i Virkeligheden laves et Slags lille Fideicommissbestyrelse. Det forekommer mig nu rimeligt, at der i saadanne Tilfælde særligt betales Noget derfor, og det Gebyr, som man i Lovforslaget forlanger, er virkeligt ikke for stort.

Saffner: Min høitærede Sidemand tilhøre (David) knyttede nogle Bemærkninger til min Slutningsudtalelse før om, hvad der bør betragtes som Regel og hvad som Undtagelse i det her foreliggende Forhold. Jeg skal nu villigt indrømme, at hvad han derom fremsatte, var fuldkommen rigtigt. Skjøndt jeg før fattede mig i al mulig Korthed — maastee altfor kort — for ikke at lægge Beslag paa det høie Things Tid, antager jeg imidlertid, at man dog har forstaaet, hvad jeg meente. Naar den nævnte ærede Taler iøvrigt vilde begrunde Statens Ret til at være Overformynder derpaa, at det er Staten, som selv har foreskrevet Umyndighedstilstanden, saa maa jeg dog derved gjøre opmærksom paa, at Staten vel har fastsat en vis Grænse for Umyndighedstilstanden, men at selve denne Tilstand jo ligefrem ligger i Naturen, af sig selv eksisterer i Virkeligheden. Sluttelig skal jeg kun tillade mig at bemærke, at det ikke særligt er af Agtelse for Familielivets Hellighed eller Familiefaderens Umyndighed, at jeg kunde ønske Indførelsen af en Børgebestyrelse, men at det skulde være for at styrke selve Familielivet, for at knytte Familiens Lemmer saa nøie og inderligt til hverandre som muligt, saaledes at deældre af dem sølte Forpligtelse ikke alene til at styre de Umyndiges Formue, men ogsaa til at give dem Opdragelse og Veiledning her i Livet. Jeg finder, at disse to Ting bør være knyttede nøie sammen, og jeg antager, at en saadan Udvidning af Familielivet